11/04/2023

Το μήνυμα του Μητροπολίτη Δημητριάδος για την ακολουθία του Νυμφίου της Μ. Τρίτης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Ο όρθρος της Μ. Τετάρτης, ο οποίος τελείται απόψε το βράδυ 11 Απριλίου 2023, αποκαλύπτει ενώπιόν μας την δύναμη της μετανοίας, αλλά και την ριζοσπαστική, σχεδόν επαναστατική στάση του Κυρίου μας απέναντι στην σκληροκαρδία των Φαρισαίων κάθε εποχής, αναφέρει στο μήνυμά του για την Ακολουθία του Νυμφίου Μητροπολίτης Δημητριάδος.

Με αφορμή το περιστατικό της αμαρτωλής γυναίκας που τίμησε τον Κύριο στο σπίτι του Φαρισαίου χωρίς να πει τίποτα, ο Σεβασμιώτατος καλεί όλους να “ *ακούσουμε την φωνή της μέσα από το τροπάριο της Αγίας μελωδού Κασσιανής. Ας επιτρέψουμε στα υπέροχα λόγια του ύμνου αυτού να διαπεράσουν την ψυχή μας και ας πειστούμε πως, όπως αναφέρει η Αγία μελωδός στο τέλος τού ύμνου, η άβυσσος*

των αμαρτιών μας μπορεί να συγκριθεί μόνον με την άβυσσο τής συγνώμης τού Δεσπότου και Κυρίου μας, ο Οποίος μας καλεί σε μία νέα ζωή, με την διαβεβαίωση πως επιθυμεί και μπορεί να μας απαλλάξει από όλα εκείνα που μας στερούν τη χαρά και την αγάπη”.

Το μήνυμα του Μητροπολίτη Δημητριάδος:

Αγαπητοί μου πατέρες και αδελφοί, παιδιά μου εν Κυρίω αγαπημένα.

Καθώς πλησιάζει το σωτήριο πάθος του Κυρίου μας, αυξάνουν οι ευκαιρίες να ενδυναμώσουμε τους δεσμούς μας μαζί Του και να αξιωθούμε να συμμετάσχουμε βιωματικά στις οδύνες Του πάνω στον Σταυρό, αλλά και στον αναστάσιμο θρίαμβό Του. Ο όρθρος της Μ. Τετάρτης, ο οποίος τελείται απόψε το βράδυ της Μ. Τρίτης, αποκαλύπτει ενώπιόν μας την δύναμη της μετανοίας, αλλά και την ριζοσπαστική, σχεδόν επαναστατική στάση του Κυρίου μας απέναντι στην σκληροκαρδία των Φαρισαίων κάθε εποχής.

Η σχέση με τον προσφιλή Νυμφίο τής Εκκλησίας, ο Οποίος, μέρα με τη μέρα, ανεβαίνει προς τον Γολγοθά, είναι σε θέση να προσφέρει στον άνθρωπο υπερκόσμιες ευεργεσίες, μεταξύ των οποίων και την αυτογνωσία. Αυτό αποδεικνύεται από τη στάση του προσώπου, το οποίο, στα σημερινά γεγονότα, κατέχει, μαζί με τον Χριστό, την κεντρική θέση. Πρόκειται για μία αμαρτωλή γυναίκα, η οποία, σιωπηλή και συντετριμμένη, παρουσιάζεται ξαφνικά στο σπίτι του Φαρισαίου, όπου σήμερα φιλοξενείται ο Ιησούς και αφοσιώνεται στην επάλειψη, και το φίλημα των ποδών τού Διδασκάλου, με μύρο, σκουπίζοντάς τα με τα μαλλιά της.

Ορισμένοι βιβλικοί ερμηνευτές, ταυτίζουν τη γυναίκα αυτή με την μοιχαλίδα, την οποία έσωσε ο Κύριος από τον λιθοβολισμό. Άλλοι, μιλούν για μία άγνωστη αμαρτωλή, η οποία έμαθε για τήν παρουσία Του και έσπευσε να Τον τιμήσει ξοδεύοντας όλα της σχεδόν τά έσοδα από την αμαρτωλή δραστηριότητά της.

Σε κάθε περίπτωση, μέσω τής συμπεριφοράς της, γίνεται ολοφάνερο πως η αίσθηση της παρουσίας του Χριστού αρκεί για να έρθει ο άνθρωπος σε συναίσθηση της αμαρτωλότητας, των παθών και των λανθασμένων του επιλογών. Όλοι εμείς, όμως οφείλουμε επιπλέον και ευχαριστίες προς αυτήν, διότι η στάση της γίνεται αφορμή να αποκαλυφθεί, όχι μόνον ο τρόπος με τον οποίον επιθυμεί ο Θεός να σχετιστεί με τον άνθρωπο, αλλά και η τακτική που ακολουθεί, προκειμένου να επαναφέρει στην επουράνιο ποίμνη Του τά απολωλότα πρόβατα.

Στο σπίτι του ευσεβούς θρησκευόμενου Φαρισαίου, ο οποίος ασφαλώς

διακατέχεται από την βεβαιότητα ότι είναι αναμάρτητος, τα πράγματα αντιστρέφονται: Η προσοχή του Χριστού στρέφεται σε μία περιφρονημένη γυναίκα, την οποίαν τιμά, επιτρέποντάς της να Τον αγγίξει, ενώ, αντίθετα, ελεγχόμενος, σχεδόν κατηγορούμενος, καταλήγει ο οικοδεσπότης. «Εσύ, ούτε καν μου έπλυνες τά πόδια» του λέει ο Κύριος, «ενώ αυτή μού τά πλένει την ώρα τούτη με τά δάκρυά της».

Αλήθεια, τί επέτυχε η αμαρτωλή γυναίκα και ποια ευκαιρία έχασε ο Φαρισαίος; Ο Θεοφάνης ο Κεραμεύς, Πατήρ της Εκκλησίας μας κατά τον 11ο αιώνα, αναφέρει πως η αμαρτωλή γυναίκα, αντιλαμβανόμενη πως ο Κύριος γνωρίζει όλο τον αμαρτωλό της βίο, παραδίδεται ολοκληρωτικά στο έλεός Του. Μία σχέση βουβή, αλλά συγχρόνως μεγαλειώδης πραγματοποιείται: Εκείνος δεν εκστομίζει ούτε την παραμικρή κατηγορία και εκείνη δεν αρθρώνει ούτε την παραμικρή απολογία.

Αδελφοί μου,

Το σημερινό περιστατικό πρέπει να αποτελέσει για μας πηγή αποφασιστικότητας και θάρρους. Η επιθυμία μας να συναντήσουμε τον Χριστό, ιδιαίτερα κατά τις ημέρες αυτές τής Αγίας και Μεγάλης Εβδομάδος, θα εκπληρωθεί, αρκεί να απεγκλωβίσουμε τον εαυτό μας από την καθημερινότητα και να τον στρέψουμε ολοκληρωτικά προς Εκείνον. Όσο, όμως, πραγματοποιείται η συνάντηση αυτή, όσο η ψυχή μας θα κατακλύζεται από το φως τού πρόσωπού Του, θα αποκαλύπτονται όλο και περισσότερο ενώπιόν μας οι αμαρτίες μας, τα λάθη μας, τα πάθη μας και οι ελλείψεις μας. Αν βρούμε-και πρέπει να βρούμε-το θάρρος να αποδεχτούμε την αμαρτωλότητά μας, είναι βέβαιον πως θα οδηγηθούμε σε συντριβή και βαθιά κατάνυξη, διαπιστώνοντας πως ο Θεός σπεύδει, όχι μόνον να ελαφρώσει τό βάρος της ενοχής μας, αλλά και να μάς ενδυναμώσει σε ένα νέο ξεκίνημα. Παράλληλα, όμως, συντελείται και άλλο ένα λυτρωτικό γεγονός: Όσο η ψυχή δέχεται την συγχώρηση, τόσο πλημμυρίζει, όχι μόνον από ευγνωμοσύνη, αλλά και από επιείκεια.

Πώς συμβαίνει αυτό; Ο Φαρισαίος αρνείται να αποδεχτεί τις δίκες του αμαρτίες, με αποτέλεσμα να γίνεται άτεγκτος δικαστής για την απρόσκλητη αμαρτωλή γυναίκα στο σπίτι του. Όσο για την αμαρτωλή, άς αναρωτηθούμε: Είναι δυνατόν ποτέ να γίνει κριτής ξένων αμαρτιών, όταν διατηρεί στην καρδιά της την συγχώρηση, την οποία δέχτηκε για τά δικά της λάθη; Ιδού λοιπόν η λύτρωση από τη διαχρονική και πανανθρώπινη αμαρτία της κατακρίσεως, η οποία δεν επιτρέπει στον άνθρωπο να απολαύσει καρπούς από καμία αρετή: Η επίγνωση της αμαρτίας μας, αλλά και η ευγνωμοσύνη στον Θεό εξαιτίας της συγνώμης που μας παρέχει.

Η αμαρτωλή, για την οποία μιλούμε σήμερα, τότε δεν είπε τίποτε. Σήμερα όμως, έχουμε τη δυνατότητα να ακούσουμε την φωνή της μέσα από τό τροπάριο της Αγίας μελωδού Κασσιανής, το οποίο αποτελεί τον κάτ’ εξοχήν ύμνο της μετανοίας

στην Ορθόδοξη λατρεία μας. Ας επιτρέψουμε στα υπέροχα λόγια του ύμνου αυτού να διαπεράσουν την ψυχή μας και ας πειστούμε πως, όπως αναφέρει η Αγία μελωδός στο τέλος τού ύμνου, η άβυσσος των αμαρτιών μας μπορεί να συγκριθεί μόνον με την άβυσσο τής συγνώμης τού Δεσπότου και Κυρίου μας, ο Οποίος μας καλεί σε μία νέα ζωή, με την διαβεβαίωση πως επιθυμεί και μπορεί να μάς απαλλάξει από όλα εκείνα που μάς στερούν τη χαρά και την αγάπη.